

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592454912.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Men imod Sædvane spurgte hun ikke meget og rystede blot paa Hovedet. De følgende Dage saae jeg *Astrid* lidt alvorligere end sædvanlig, men uden Spor i det skønne Ansigt af, at hun følte nogen Uro eller troede at have Noget at bebreide mig. Netop derfor forskede jeg endnu ængsteligere end før i mit eget Sind efter, om jeg havde Noget at bebreide mig, om jeg kunde have undgaaet det Indtrufne. 179 Jeg kunde ikke finde andet Svar end Nei. Jeg stræbte ogsaa efter at udfinde med min Tanke, hvad dog Grevens Hensigt kunde være. At han og hans Søn ikke vilde løbe til Baron Panin i Wien og klage som Skoledrenge eller føre borgerlig Sladder, var mig klart nok. Men at de ikke havde opgivet Spillet, var mig ligesaa klart, skjøndt jeg tillige her mødte en uigjennemtrængelig Dunkelhed.